

Løkkes økonomiske politik er uklog og uigennemskuelig

Skrevet af

Lars Andersen

Direktør

Som et ekko af 2011-Løkke vil 2022-Løkke nu stramme finanspolitikken. En tidligere finansminister burde vide bedre.

Kontakt

Direktør

Lars Andersen

📞 40 25 18 34

✉️ la@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

“Det bliver vigtigt at stramme på finanspolitikken for at få inflationsbølgen til at flade ud noget før.”

Det citat kunne man læse i [Børsen](#) forleden. Udsagnet er bemærkelsesværdigt, men afsenderen taget i betragtning, er det ikke så overraskende. Lars Løkke Rasmussen.

Inflationen nåede 10,0 procent i september. Det har ramt mange husholdninger hårdt, og derfor er inflationen et tema i den nuværende valgkamp.

” *I maj 2010 præsenterede Løkke som statsminister “Genopretningspakken”, der ikke genoprettede, men forværrede dansk økonomi.*

Direktør Lars Andersen

Det er på det bagtæppe, man skal se Lars Løkses ønske om at mindske inflationen. Det er en fin intention, men problemet er bare, at inflationen ikke kan bekæmpes med finanspolitikken, hvilket Løkke som tidligere finansminister burde vide.

I den makroøkonomiske model ADAM, som også Finansministeriet bruger til konsekvensberegninger, kan vi undersøge, hvor mange offentligt ansatte der skal fyres for at nedsætte inflationen med en vis procentsats. Det har vi gjort i en ny [analyse](#).

Finanspolitiske opstramninger har forsvindende lille effekt på inflationen

Tabellen angiver effekterne af to finanspolitiske opstramninger foretaget med lavere offentlig beskæftigelse.

Offentligt ansatte	-20.500 personer	-41.000 personer
Inflation år 1	-0,1 procentpoint	-0,2 procentpoint
Inflation år 4	-0,11 procentpoint	-0,22 procentpoint
BNP år 1	-0,6 procent	-1,1 procent

Tabel: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd • Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik, ADAM.

Svaret er, at fyrer man 20.500 offentligt ansatte, påvirker man inflationen negativt med 0,1 procentpoint og 0,11 procentpoint om fire år. Dertil kommer en forringelse af BNP på 0,6 procent. Altså minusvækst.

Forklaringen skal findes i, at den høje inflation, vi oplever i Danmark, er drevet af prisstigninger på importvarer.

Når man ser bort fra importvarernes direkte og indirekte bidrag, lå [kerneinflationen på 1,9 procent i september](#), og på 1,5 procent i gennemsnit i år. Det er normalniveau, og det hjælper ikke noget på importvarernes priser at stramme finanspolitikken.

” *Det er en fin intention, men problemet er bare, at inflationen ikke kan bekæmpes med finanspolitikken, hvilket Løkke som tidligere finansminister burde vide*

Direktør Lars Andersen

Løkke er en strammer

Når det ikke overrasker, at Lars Løkke vil stramme finanspolitikken, skyldes det historien. I maj 2010 præsenterede Løkke som statsminister "[Genopretningspakken](#)", der ikke genoprettede, men forværrede dansk økonomi.

Løkke gennemførte blandt andet en halvering af dagpengeperioden, offentlige nedskæringer og en real reduktion af overførselsindkomsterne. Det skadede efterspørgslen og var den forkerte kur på et tidspunkt, hvor investeringerne og forbrugslysten i forvejen lå lavt.

” *Det eneste, der er gennemskueligt ved skatteforslaget, er, at den samlet set er ulighedsskabende*

Direktør Lars Andersen

Den forfejlede krisepolitik trak krisen i langdrag. Først i 2013 steg beskæftigelsen igen, og det fik langvarige negative konsekvenser. Et ensporet fokus på, at de offentlige budgetter skulle stemme på kort sigt, forlængede krisen. Lars Løkke burde nu vide, at det heller ikke er den rette kur i 2022 eller 2023.

Løkkes skatteforslag er uigennemskuelig

Vi ved ikke så meget om, hvad Moderaternes politik er, for Løkke har fremlagt meget lidt. Men deres skatteforslag er for viderekommende.

Forslaget gør skattesystemet unødigt kompliceret, uigennemskueligt og risikerer at trække et spor af utilsigtede konsekvenser med sig.

Der er ikke plads til at nå hele vejen rundt om planen her, men tag for eksempel "lønsumsafgiften" for virksomheder, der skal fastsættes på baggrund af de af virksomhedens ansattes lønninger, der er højere end medianlønnen. Herfra fratrækkes et "lønsumsfradrag" beregnet på baggrund af lønninger til ansatte med en indkomst i den laveste fjerdedel. Medianlønnen og løngrænsen for den laveste fjerdedel afhænger af den samlede lønfordeling. Afgiften vil altså være uforudsigelig, da en virksomhed ikke på forhånd kan gennemskue den samlede lønfordeling.

Og sådan fortsætter planen. Det eneste, der er gennemskueligt ved skatteforslaget, er, at den samlet set er ulighedsskabende. Så meget, at Cepos' [Mads Lundby Hansen](#) faldt ned af stolen med ordene: "Løkkes

plan øger uligheden mere end nogen anden vedtaget skattereform i dette årtusinde.” Når et sådant citat bliver fremsagt af Cepos, siger det ikke så lidt.